

ТРГОВИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Татјана Влаисављевић, као судија појединац, решавајући у правној ствари извршног повериоца „ПРОНАЛАЗАШТВО“ а.д. Београд, ул. Војводе Добрњца бр. 30, кога заступа Душко Поповић, адвокат из Београда, ул. Дурмиторска бр. 2, против извршног дужника „ЦЕРТУС“ д.о.о. Београд, ул. Алексе Ненадовића бр. 24-26, кога заступа Ненад Станковић, адвокат из Београда, ул. Интернационалних бригада бр. 38, поводом предлога за одређивање привремене мере обезбеђења, дана 26.03.2007. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ предлог за одређивање привремене мере обезбеђења, којим је извршни поверилац тражио да суд забрани извршном дужнику производњу GPRS ПОС терминала за допуну prepaid кредита за мобилне телефоне којима се врши повреда права извршног повериоца из пријаве за заштиту дизајна Д-168/06 од 08.12.2006. године и права из пријаве за признање жига Ж-2757/06 од 05.12.2006. године, да одузме све GPRS ПОС терминале за допуну prepaid а за мобилне телефоне који врше повреду наведених права, те да одузме извршном дужнику средство за производњу кућишта за GPRS ПОС терминале, алат за производњу пластике којим се врши повреда права и исте положи у судски депозит.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ извршни поверилац да извршном дужнику плати износ од 2.700,00 динара на име трошкова поступка у року од 8 дана од дана пријема преписа решења.

Образложење

Предлогом за одређивање привремене мере обезбеђења од 26.02.2007. године, извршни поверилац је тражио да Суд одреди привремену меру обезбеђења садржине као у изреци решења. У предлогу је навео да је на основу ауторског уговора бр. 60 дана 11.06.2004. године ангажиовао Владимира Урошевића из Београда да изради решење дизајна мобилног пос терминала, те да искључиво право коришћења уступи извршном повериоцу, да је дана 10.11.2006. године извршни поверилац са аутором закључио Уговор о уступању свих ауторских имовинских права а 22.12.2006. године и Анекс уговора, којим је аутору омогућено да задржи морално право на назначење имена у пријави. На основу ових уговора извршни поверилац је код Завода за интелектуалну својину заштитио право на дизајн са правом првенства од 08.12.2006. године као и право на жиг са правом првенства од 05.12.2006. године. Даље је навео да је извршни дужник неовлашћено производио и стављао у промет уређаје за допуну prepaid кредита за мобилне телефоне без накнаде извршном повериоцу за дизајн истих, да је у претходном периоду произвео више од 13.000 уређаја, а да је од 15.09.2006. године и у поседу алата за израду кућишта за мобилне пос терминале, па извршни поверилац не може да процени колико је још уређаја извршни дужник произвео и ставио у промет.

Предложио је да суд одреди предложену привремену меру, обзиром да је учинио вероватним да постоји повреда права из пријаве за заштиту дизајна и пријаве за признање жига.

Поднеском од 19.03.2007. године извршни дужник је у целини оспорио предлог за одређивање привремене мере, наводећи да извршни поверилац није учинио вероватним да постоји повреда права на дизајн, обзиром да је пријаву за заштиту дизајна поднео дана 08.12.2006. године, па само од тог датума може уживати заштиту, а да се са друге стране извршни дужник се производњом GPRS пос терминала бави од 2004. године и то тако што је кућишта за пос терминале куповао од предузећа ДМД холдинг Београд, а затим у иста уграђивао друге компоненте и софтвер. Такође је навео да и уколико постоји било какво кршење права, исто би евентуално могло бити учињено само од стране предузећа ДМД холдинг који је предметна кућишта продавао извршном дужнику. Осим тога је навео да у смислу чл. 41 Закона о правној заштити дизајна ужива заштиту као савесно лице које је пре датума признатог права првенства већ отпочело коришћење истог дизајна у производњи. Предложио је да Суд одбије предлог за одређивање привремене мере обезбјеђења, а у супротном да извршном повериоцу наложи полагање новчаног износа од 410.000.000,00 динара као средства обезбјеђења у случају наоснованог захтева.

Одлучујући о предлогу за одређивање привремене мере обезбјеђења, Суд је нашао да је исти неоснован из следећих разлога:

Из садржине Захтева за признање права на дизајн бр. Д-168/06 од 08.12.2006. године утврђено је да је наведеног датума извршни поверилац Заводу за интелектуалну својину поднео пријаву за признање права на дизајн за „мобилни пос терминал“ са описом и фотографијом.

Из садржине Захтева за признање жига (ж-1) бр. Ж-2757/06/06 од 05.12.2006. године утврђено је да је наведеног датума извршни поверилац Заводу за интелектуалну својину поднео пријаву за признање тродимензионалног жига за класе производа и услуга бр. 9, 35, 36, 38 и 42 према Ничанској конвенцији са описом и фотографијом.

Из садржине рачуна бр. 002/04 од 09.11.2004. године, бр. 004/04 од 10.11.2004. године, бр. 003/04 од 10.11.2004. године бр. Х-070/05 од 17.10.2005. године, бр. Х-0106 од 31.10.2005. године, бр. Х-0122/Ц од 10.11.2005. године, бр. Х-0168/05 од 22.11.2005. године, бр. Х-0170/05 од 23.11.2005. године, бр. Х-0209/05 од 06.12.2005. године, бр. Х-0238/05 од 09.12.2005. године, бр. 129/06 од 18.01.2006. године, бр. 1660-Ц/06 од 03.05.2006. године, које је извршни дужник приложио уз поднесак од 19.03.2007. године утврђено је да је извршни дужник предметна пластична кућишта, која се састоје од горњег и доњег кућишта и поклопца за батерију, у периоду од 09.11.2004. године до 03.05.2006. године куповао од предузећа ДМД холдинг д.о.о. Београд, ул. Булевар Михаила Пупина бр. 10е/2 апт. 413.

Одредбама чл. 57 Закона о правној заштити дизајна прописано је да се повредом права на дизајн сматра свако неовлашћено искоришћавање заштићеног дизајна у смислу чл. 38 овог закона и неовлашћено објављивање предмета пријаве, те да се повредом права на дизајн сматра и подражавање заштићеног дизајна.

Одредбама чл. 58 ст. 1 Закона о правној заштити дизајна прописано је да тужбу због повреде права на дизајн могу да поднесу подносилац пријаве, носилац права на дизајн и стицалац искључиве лиценце, а одредбама чл. 60 истог закона прописано је да на захтев лица које учини вероватним да је његово право на дизајн или право из пријаве повређено, или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру одузимања или искључења из промета предмета којим се врши повреда, средстава за производњу тих предмета, односно меру забране настављања започетих радњи којима би се могла извршити повреда.

Одредбама чл. 58 Закона о жиговима прописано је да се повредом жига или права из пријаве сматра свако неовлашћено коришћење заштићеног знака од стране

било ког учесника у промету у смислу чл. 33 овог закона, те да се повредом жига сматра и подражавање заштићеног знака.

Одредбама чл. 59 ст. 1 Закона о жиговима прописано је да тужбу због повреде жига може поднети носилац жига, подносилац пријаве, стицалац искључиве лиценце, корисник колективног жига уз сагласност носиоца колективног жига и корисник жига гаранције уз сагласност носиоца жига гаранције а одредбама чл. 61 истог закона прописано је да на захтев лица које учини вероватним да је његов жиг или право из пријаве жига повређено, или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру одузимања или искључења из промета предмета којим се врши повреда, средстава за производњу тих предмета, односно меру забране настављања започетих радњи којима би се могла извршити повреда.

Стога су услови за одређивање привремене мере на основу одредаба чл. 60 Закона о правној заштити дизајна и чл. 61 Закона о жиговима да се извршни поверилац легитимише као подносилац пријаве за заштиту дизајна или носилац права на дизајн, односно подносилац пријаве за заштиту жига или носилац жига, те да учини вероватним да је радњама извршног дужника повређено његово право на дизајн, односно право из пријаве, односно да је повређен његов жиг или право из пријаве жига, или да ће такво право бити повређено.

У конкретном случају, по оцени Суда, извршни поверилац поднео је предлог за одређивање привремене мере на основу поднетих пријава Заводу за интелектуалну својину и то: пријаве за признање права на дизајн бр. Д-168/06 од 08.12.2006. године и пријаве за признање жига бр. Ж-2757/06 од 05.12.2006. године.

Међутим, по оцени Суда није испуњен други, законом прописани кумулативни услов за одређивање привремене мере обезбеђења, обзиром да извршни поверилац није учинио вероватним да је радњама извршног дужника учињена повреда његовог права из пријаве за признање права на дизајн нити право из пријаве жига. Ово стога што су наведене пријаве поднете дана 08.12.2006. године, односно дана 05.12.2006. године, а и из доказа приложених уз предлог за одређивање привремене мере, као и из доказа приложених уз поднесак извршног дужника од 19.03.2007. године произилази да је извршни дужник предметна пластична кућишта за пос терминале куповао од трећег лица и користио у производњи пос терминала почев од 09.11.2004. године, дакле знатно пре него што је извршни поверилац поднео пријаве за признавање права на дизајн, односно за признање жига. Извршни поверилац није суду доставио ниједан доказ којим би учинио вероватним да је извршни дужник извршио повреду права након подношења предметних пријава од стране извршног повериоца, нити да ће такву повреду извршити.

Осим тога, имајући у виду да је извршни дужник ради производње GPRS пос терминала, куповао пластична кућишта у облику какав се налази у пријави извршног повериоца, пре подношења пријаве за признање права на дизајн, те да у смислу чл. 41 Закона о правној заштити дизајна право на дизајн не делује према савесном лицу које је пре датума признатог права првенства пријаве у земљи већ отпочело коришћење истог дизајна у производњи, или је извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења, то у смислу цитиране законске одредбе извршни поверилац није учинио вероватним да ће од стране извршног дужника доћи до повреде права из пријаве за признање права на дизајн.

На основу наведеног, имајући у виду да по оцени Суда нису испуњени услови прописани одредбама чл. 60 Закона о правној заштити дизајна, нити услови прописани одредбама чл. 61 Закона о жиговима, одлучено је као у ставу I изреке решења.

Одлука као у ставу II изреке решења донета је на основу чл. 149 ст. 1 ЗППа у вези са чл. 263 ст. 1 ЗИПа, па су извршном дужнику досуђени трошкови поступка у износу од 2.700,00 динара на име састава једног поднеска по АТ.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења може се изјавити жалба Вишем трговинском суду преко овог Суда у року од 3 дана од дана пријема преписа решења.

Судија

Татјана Влаисављевић, с.р.
За тачност отправка оверава,